

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.318/2009/9.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év október hó 21. napján** tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2009. év október hó 5. napján kelt 14.B.1059/2007/24. számú ítéletét annyiban **változtatja meg**, hogy az eljárásban felmerült bűnügyi költségből az 1. számú pótmagánvádló 463.880,- (négy-százhatvanháromezer-nyolcszáznyolcvan), a 2. számú pótmagánvádló 37.880,- (harminchétezer-nyolcszáznyolcvan) forintot köteles az államnak megfizetni. A további felmerült 83.746,- (nyolcvanháromezer-hétszáznegyvenhat) forint bűnügyi költséget viseli az állam.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az 1. számú pótmagánvádlót kötelezi, hogy a másodfokú eljárásban felmerült 25.000,- (huszonötezer) forint bűnügyi költséget fizesse meg az államnak.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság - 1. és 2. számú pótmagánvádlók vádindítványa alapján eljárva - a 2009. év október hónap 5. napján kihirdetett 14.B.1059/2007/24. számú ítéletével I. r., II. r. és III. r. vádlottakat az ellenük 2. rb., egy esetben társtettesként, egy esetben bűnsegédként elkövetett bántalmazás hivatalos eljárásban vétsége [Btk. 226. §], valamint 2. rb., egy esetben társtettesként, egy esetben bűnsegédként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 170. § (1) és (3) bekezdés II. fordulat] miatt emelt vád alól felmentette és megállapította, hogy az eljárás során felmerült 585.506.- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen a pótmagánvádlók fellebbeztek, melyet jogi képviselőjük írásban részletesen meg is indokolt.

Az indokolás szerint az elsőfokú ítéletben értékelés nélkül maradt, hogy a 2. számú pótmagánvádló bal lábának külső felszínén keletkezett zúzott sebzés az orvosszakértői vélemény szerint csak a pótmagánvádló által mondott módon jöhetett létre.

Nem tartalmazza a tényállás, hogy milyen okból került sor a vádlottaknak a pótmagánvádlókkal szembeni intézkedésére; egyébiránt is a vádlottak és a rendőrtanúk szavahihetőségét megkérdőjelezi az a tény, hogy a vallomásaik

alapján a sérelmükre a pótmagánvádlók által elkövetett hivatalos személy elleni erőszak miatt indult eljárás megszüntetésre került, e bizonyítékokat még a pótmagánvádlók elleni vádemeléshez sem találta elegendőnek az ügyészség.

Jelentős ellentmondások nem kerültek feloldásra: így az, hogy sor került-e alkoholszonda alkalmazására, milyen mértékben volt ittas az 1. számú pótmagánvádló, hányszor került le a földre a 2. számú pótmagánvádló.

Maga az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a rendőrtanúk nem tekinthetők érdektelennek és elfogulatlannak, ennek következtében viszont a vallomásaikat ki kellett volna rekeszteni a bizonyítékok köréből, vagy legalábbis igen csekély bizonyító erőt lehetett volna azoknak tulajdonítani. Ugyanakkor a sértettek vallomásaiból csak az ellentmondásokat emelte ki az elsőfokú bíróság, holott az abban foglaltakat számos egyéb bizonyíték is alátámasztotta.

Tény, hogy a 2. számú pótmagánvádló az elsőfokú tárgyaláson nem a III. r. vádlottban ismerte fel a bántalmazóját. Ez azonban nem a szavahihetőségének hiányára vezethető vissza, hanem arra a nyomozási hibára, hogy korábban nem volt lehetősége az intézkedésben részt vevő rendőrök azonosítására.

Az elsőfokú bíróság egyébiránt sem tett eleget tényállás-feltárási kötelezettségének: nem tisztázta, hogy a 2. számú pótmagánvádló vallomásaiban tapasztalható ellentmondások oka mi volt; az 1. számú pótmagánvádló esetében pedig utal ellentmondásokra, ám azokat nem sorolta fel, és így értelemszerűen nem is értékelte.

Összességében indítványozta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

A pótmagánvádlók jogi képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az írásban már előadottakat maradéktalanul fenntartotta.

A védők a nyilvános ülésen az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták.

Álláspontjuk szerint a pótmagánvádlói fellebbezés a részletes bizonyítás eredményeként mérlegeléssel megállapított tényállást támadja, mely a felülmérlegelés törvényi tilalma folytán eredményre nem vezethet. I. és II. r. vádlott védője utalt az orvosszakértői vélemény elfogulatlanságára; arra, hogy a pótmagánvádlók által a sérülésekről csatolt fényképfelvételek eltérő időpontban készültek, mely tényre ugyancsak tekintettel volt az elsőfokú bíróság a mérlegelés során. Az 1. számú pótmagánvádló szó szerint idézte a rendőrautóban magyarul elhangzottakat, noha állítása szerint a nyelvet nem ismeri. A sértetti vallomás egyébiránt is aggályos, logikai láncot nem alkot. Mindezek okán az elsőbírói mérlegelés, és annak következményeként a vádlottak felmentése helyes.

A III. r. vádlott védője álláspontja szerint védence felmentésére bűncselekmény hiányában került sor; kérte az elsőfokú ítéleti rendelkezés helybenhagyását.

A másodfokú nyilvános ülésen jelenlévő pótmagánvádló, valamint a vádlottak nem kívántak felszólalni; utóbbiak megváltozott személyi körülményeikről számoltak be.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéssel támadott ítéletet az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartva folytatta le a bizonyítást.

Valamennyi, az ügyben érdemleges adatot szolgáltatni tudó személyt igen részletesen nyilatkoztatott; vallomásaikat - azt nem egy esetben szó szerint idézve - önmagukban és egymással összevetve értékelte, ütköztette. Hasonló alapossággal járt el az egyéb, különösen a pótmagánvádlók sérülései kapcsán feltárt bizonyítékok, így az orvosszakértői véleményben foglaltak tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság által így megállapítottak a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint mégis némi kiegészítésre, pontosításra szorulnak az alábbiak szerint:

- A vádlottak személyi körülményeiben - az elsőfokú ítéletben helyesen rögzítettekhez képest - időközben változások következtek be.
I. r. vádlott már nem rendőrségi dolgozó, havi nyugdíja 152.000.- forint.
2010.-ben Kiara utónevű gyermeke született; lakcíme pedig változott.
III. r. vádlottnak Bendegúz Adrián utónevű gyermeke született, jelenleg a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetője, egyben a kapitányság vezető-helyettese.
[A másodfokú nyilvános ülésen a vádlottak által előadottak alapján.]
- A Budapesti Nyomozó Ügyészség a 2007. május 15. napján kelt Nyom.1402/2006. számú végzésével a pótmagánvádlók ellen a hivatalos személy elleni erőszak büntette [Btk. 299. § (1) bekezdés I. fordulata] miatt indult nyomozást a Be. 190. § (1) bekezdés b) pontja alapján - bizonyítottság hiányában - megszüntette.
Az e határozat ellen II. r. vádlott által bejelentett panaszt a Fővárosi Főügyészség 2007. július 3. napján kelt NÜ.2120/2007/4-I. számú határozatával elutasította.
[A másodfokú bíróság által beszerzett határozat-kiadmányok alapján.]
- A rendőri intézkedést a hajnali órákban I. r. és II. r. vádlott azért kezdeményezte, mivel a bizonytalanul, „kacsázva” közlekedő motorkerékpár vezetőjét ittasnak vélték.
Az 1. számú pótmagánvádló vérében a vezetés idején 0,70 g/l ezrelék etilalkohol-koncentráció lehetett, mely igen enyhe fokú alkoholos befolyásoltságnak felel meg.
[Mindezt az elsőfokú ítélet 8. oldal harmadik bekezdése, 9. oldal első bekezdése, valamint a 23. oldal első bekezdése irathűen tartalmazza a bizonyítékok értékelése körében; ennek azonban a tényállásban való rögzítése azért szükséges, mivel ezáltal igazolt, hogy a rendőri intézkedésre nem előzmény és alap nélkül, hanem kellő indokkal, ily módon jogszerűen került sor.]

A fentiekkel együtt az elsőfokú ítéleti tényállásban rögzítettek már maradéktalanul helyesek és teljesek.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a bizonyítékok helyes, logikus, meggyőző mérlegelésével állapította meg.

Szemben a pótmagánvádlói képviselő által előadottakkal, a 2. számú pótmagánvádló lábsérüléséről a szakértő az elsőfokú tárgyaláson részletesen nyilatkozott [15. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldala, 6. oldal hetedik bekezdése], eszerint az létrejöhetett a bilincseléskor, rátérdeléskor; tehát olyan módon, ahogyan azt a vádlottak, tanúk állítják, és nem csupán az ezzel szembenálló sértetti előadásban foglaltak szerint.

Egyebekben is: amint azt a védők helyénvalóan megállapították, a pótmagánvádlók jogi képviselője valójában nem a mérlegelés megtörténtét hiányolta, vagy annak valamely jogellenességére hivatkozott, hanem lényegében a mérlegelés mikéntjét és annak végeredményét sérelmezte.

Ez pedig a felülmérlegelés tilalma folytán a Be. 351. § (1) bekezdésére figyelemmel eredményre nem vezethetett.

Itt utal a másodfokú bíróság arra, hogy a jogi képviselő fellebbezésében foglalt okok sem egyenként, sem összességükben nem utaltak olyan jellegű vagy mértékű eljárási hibára vagy megalapozatlanságra, amely az elsőfokú ítélet indítványozott hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a feltárt és mérlegelt bizonyítékokból a vádlottak bűnösségére büntetőjogi bizonyossággal következtetés nem vonható.

Meg kell jegyezni, hogy - szemben a védője által előadottakkal - III. r. vádlott felmentésére sem bűncselekmény, hanem bizonyítottság hiánya okán került sor; és ez a másodfokú bíróság álláspontja szerint is így helyes.

A büntetőeljárás egyik alapvető rendelkezése, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény a terhelt terhére értékelni nem lehet [Be. 4. § (2) bekezdés].

A jelen ügyben egyrészről a vádlottak és a rendőrtanúk, másrészről a pótmagánvádlók vallomása feloldhatatlanul ellentétes volt és maradt; olyan - kívülálló, ezektől független - bizonyítékot, amely valamelyik előadást igazolta vagy kizárta volna, nem sikerült felderíteni.

Éppen ez vezetett - helyesen - arra, hogy az akkor terhelti pozícióban lévő jelenlegi pótmagánvádlókkal szemben a nyomozó ügyészség éppúgy megszüntette a hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt indult nyomozást bizonyítottság hiányában, mint ahogy történt most ez a jelen vádlottak felmentése folytán ugyanezen okból az ellenük emelt vád alól.

Összességében ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - annak főkérdése vonatkozásában - a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Nem értett egyet ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróságnak a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezésével.

Általánosan érvényesülő elv a büntetőeljárásban, hogy a büntetőjogi felelősségrevonás sikertelenségének kockázatát a vádló viseli [9/1992.(I.30.)AB határozat V.10.pontja; a 26/1999/IX.8.)AB határozat II.1.1. pontja, ÍH. 2009. 150. eseti döntés].

Ez a pótmagánvád alapján folyó eljárásban úgy érvényesül a Be. 344. § (1) bekezdése szerint, hogy a vádlott felmentése esetén a pótmagánvádló viseli a fellépése után keletkezett, Be. 74. § (1) bekezdése szerinti bűnügyi költséget.

A nyomozás során, tehát még a pótmagánvádlók fellépését megelőzően merült fel 83.746.- forint költség, ezt helyesen az állam viseli.

Ezt követően az 1. számú pótmagánvádló érdekében a tárgyaláson tolmács járt el, melynek folytán összesen 426.000.- forint tolmácsdíj került előlegezésre az állam által a Kj. 4., 5., 8., 12. és 14. tételszámán. Ezt az összeget a Be. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Be. 344. § (2) bekezdése szerint az 1. számú pótmagánvádló viseli.

Egyebekben a szakértő díjazása, a tanúk útiköltsége, valamint a kirendelt védői díj okán összesen további 75.760.- forint bűnügyi költség keletkezett [Kj. 6., 7., 9., 10., 11. és 13. tétele], melyet egyenlő arányban megosztva a két pótmagánvádló külön-külön visel a fentebb már hivatkozott jogszabályhelyek alapján.

Ennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyben az 1. számú pótmagánvádlót kötelezte a másodfokú nyilvános ülésen a tolmács eljárásával felmerült költség viselésére is.

Az ítélet ellen a Be. 386. § szerinti okok hiányából következően nincs helye további fellebbezésnek.

B u d a p e s t, 2010. év október hónap 21. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Székely Ákos s.k.
előadó bíró

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 14.B.1059/2007/24. számú ítélete - a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.318/2009/9. számú ítéletében foglalt változtatással - I. r., II. r, és III. r. vádlott vonatkozásában 2010. év október hónap 21. napján jogerős és végrehajtható.

B u d a p e s t, 2010. év október hónap 21. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

*Kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző*